



Datum van  
inontvangstneming

:

10/12/2024

**Zaak C-744/24**

**Verzoek om een prejudiciële beslissing**

**Datum van indiening:**

24 oktober 2024

**Verwijzende rechter:**

Sąd Rejonowy we Włodawie (Polen)

**Datum van de verwijzingsbeslissing:**

20 september 2024

**Verzoekende partij:**

P.W.

**Verwerende partij:**

Bank Polska Kasa Opieki S.A.

---

[OMISSIS]

**BESLISSING**

20 september 2024

De Sąd Rejonowy we Włodawie I Wydział Cywilny (rechter in eerste aanleg, bevoegd in burgerlijke zaken, Włodawa, Polen) [OMISSIS]

[OMISSIS]

heeft

na op 20 september 2024 [OMISSIS]

ter besloten terechtzitting

kennis te hebben genomen van

de vordering van P.W.

tegen Bank Polska Kasa Opieki Spółka Akcyjna, gevestigd te Warschau

inzake een vaststelling en een betaling

**beslist:**

I. Aan het Hof van Justitie van de Europese Unie worden krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie de volgende prejudiciële vragen voorgelegd:

1. Moet artikel 10, lid 2, onder f), gelezen in samenhang met artikel [3], onder j), van richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad [OMISSIS], in de context van het beginsel van de doeltreffendheid van het Unierecht en van het doel van deze richtlijn en in het licht van artikel 3, leden 1 en 2, gelezen in samenhang met artikel 4, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten [OMISSIS], aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een praktijk om in consumentenkredietovereenkomsten waarover tussen de verkoper (kredietverstrekker) en de consument (kredietnemer) niet afzonderlijk is onderhandeld bedingen op te nemen die erin voorzien dat niet alleen rente in rekening wordt gebracht over het bedrag dat aan de consument wordt uitgekeerd maar ook over de niet-rentekosten van het krediet (dat wil zeggen het door de consument verschuldigde commissieloon of andere vergoedingen, die geen deel uitmaken van het aan de consument uitgekeerde kredietbedrag en derhalve van het totale kredietbedrag, maar wel van het totale bedrag dat hij uit hoofde van zijn verbintenis uit de consumentenkredietovereenkomst moet betalen)?
2. Moet artikel 10, lid 2, onder f) en g), van richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad [OMISSIS], in de context van het beginsel van de doeltreffendheid van het Unierecht en van het doel van deze richtlijn en in het licht van artikel 5 van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten [OMISSIS] aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen de praktijk om in consumentenkredietovereenkomsten waarover tussen de verkoper (kredietverstrekker) en de consument (kredietnemer) niet afzonderlijk is onderhandeld bedingen op te nemen waarin uitsluitend het rentepercentage van het krediet wordt aangegeven en de in cijfers uitgedrukte totale gekapitaliseerde rente die door de consument moet worden betaald uit hoofde van zijn verplichting in het kader van de overeenkomst, zonder dat de consument er ondubbelzinnig [en] uitdrukkelijk van in kennis wordt gesteld dat de grondslag voor de berekening van die (in cijfers uitgedrukte) gekapitaliseerde rente een ander bedrag is dan het daadwerkelijk aan hem uitgekeerde bedrag, namelijk de som van het uitgekeerde kredietbedrag en

de niet-rentekosten van het krediet (dat wil zeggen het door de consument verschuldigde commissieloon of andere vergoedingen, die geen deel uitmaken van het aan de consument uitgekeerde kredietbedrag maar wel van het totale bedrag dat hij uit hoofde van zijn verbintenis uit de consumentenkredietovereenkomst moet betalen)?

II. Krachtens artikel 177, lid 1, punt 3<sup>1</sup>, van de kodeks postępowania cywilnego (wetboek van burgerlijke rechtsvordering) wordt de procedure geschorst totdat de procedure voor het Hof betreffende de in punt I uiteengezette prejudiciële vragen is beëindigd.

## **Motivering**

### **Partijen in de procedure**

- A. Verwijzende rechter: Sąd Rejonowy we Włodawie, I Wydział Cywilny, [OMISSIS] (hierna: „verwijzende rechter”)
- B. Verzoekende partij: P.W. (hierna: „verzoeker”)  
[OMISSIS]
- C. Verwerende partij: Bank Polska Kasa Opieki Spółka Akcyjna, gevestigd te Warschau (hierna: „verweerster”)  
[OMISSIS]

### **Standpunten van partijen en voorwerp van de procedure in het hoofdeding**

- 1 Bij verzoekschrift van 25 oktober 2023 (datum van indiening) heeft verzoeker verzocht vast te stellen dat het krediet dat door verweerster is verstrekt bij de op 26 mei 2022 gesloten kredietovereenkomst [OMISSIS] kan worden afgelost zonder rente en andere kredietkosten, binnen de in de overeenkomst gestelde termijn en volgens de in de overeenkomst vastgestelde voorwaarden, en dat verweerster wordt veroordeeld tot vergoeding van een bedrag van 30 051,76 Poolse zloty (PLN) [OMISSIS], vermeerderd met de wettelijke verdragingsrente vanaf 5 september 2023 tot op de datum van betaling, alsook tot vergoeding van de door verzoeker gemaakte proceskosten. Daarnaast heeft verzoeker een vordering ingediend ten belope van de contractuele rente ten bedrage van 13 266,68 PLN, die hij aan de bank heeft terugbetaald voor het tijdvak vanaf de datum van sluiting van de overeenkomst, namelijk vanaf 26 mei 2022, tot en met 9 mei 2023, alsook ten belope van de door hem betaalde verzekeringspremie ten bedrage van 16 785,08 PLN. Het in geding zijnde totaalbedrag is vastgesteld op 30 051,76 PLN. In de motivering van zijn verzoekschrift heeft verzoeker aangegeven dat verweerster in de overeenkomst heeft verwezen naar twee

kredietbedragen, namelijk naar het „totale kredietbedrag”, dat wil zeggen het bedrag dat aan de kredietnemer is uitgekeerd, en naar het „kredietbedrag”, dat wil zeggen het totale kredietbedrag, vermeerderd met de niet-rentekosten van het krediet. Rente is berekend over dat laatste bedrag. De consumentenkredietovereenkomst is door verzoeker met verweerster gesloten op 26 mei 2022 [OMISSIS]. Het „verstreckte krediet” beliep een bedrag van 150 000 PLN, dat tevens diende ter financiering van alle kredietkosten. Het totale kredietbedrag beliep 133 214,92 PLN. Het te betalen totaalbedrag op de datum van sluiting van de overeenkomst beliep 207 073,53 PLN. Het bedrag van het consumentenkrediet is aan de consument beschikbaar gesteld volgens de in de overeenkomst vastgestelde contractuele voorwaarden. Contractuele rente is tevens in rekening gebracht over het totaalbedrag van de kredietkosten. De contractuele rente over de kosten voor de kredietverstrekking is in aanmerking genomen in het reële jaarlijkse kostenpercentage (RJK) en in het betaalde totaalbedrag.

2. Verweerster heeft verzocht de vordering in haar geheel af te wijzen en om verzoeker te veroordelen tot vergoeding van de door haar gemaakte proceskosten. Zij heeft met name aangevoerd dat het RJK naar behoren is berekend. In zijn verzoek om verstrekking van een krediet heeft verzoeker ermee ingestemd dat de bank rente over zijn verzekeringskosten in rekening brengt. De verzekeringspolis is gesloten voor de duur van de gesloten overeenkomst inzake de PEX-expreslening. De kosten uit hoofde van de verzekeringspolis hebben het kredietbedrag verhoogd. In § 1, lid [OMISSIS], van de kredietovereenkomst is bepaald dat rente verschuldigd is over het bedrag van de verstreckte lening, dat wil zeggen het bedrag dat aan verzoeker beschikbaar is gesteld, vermeerderd met de kosten uit hoofde van de verzekeringspolis. Verweerster wijst erop dat verzoeker uit hoofde van de overeenkomst geen commissieloon heeft betaald en dat de afgeloste rente op 9 mei 2023 een bedrag van 13 266,68 PLN beliep. Verweerster heeft benadrukt dat de kredietkosten in de met verzoeker gesloten kredietovereenkomst uitsluitend bestaan uit de contractuele rente en de kosten uit hoofde van de verzekeringspolis, zoals nader omschreven in deel 3 van het informatieformulier inzake consumentenkrediet, dat een inteagerend deel van de kredietovereenkomst uitmaakt.

## **Feiten**

Op 26 mei 2022 hebben verweerster en verzoeker een overeenkomst inzake een expreslening [OMISSIS] gesloten. De overeenkomst is door verweerster in haar geheel opgesteld op basis van een modelovereenkomst. Over de contractuele bedingen is niet afzonderlijk onderhandeld. Het verstreckte kredietbedrag beliep 150 000,00 PLN. Krachtens de gesloten kredietovereenkomst is aan verzoeker een bedrag van 133 214,92 PLN uitgekeerd. Op de datum van sluiting van de overeenkomst beliep het te betalen totaalbedrag 207 073,53 PLN (§ 6, lid 1, punt 3, van de overeenkomst). Overeenkomstig § 6, lid 1, van de overeenkomst

beliepen de totale kredietkosten op de datum van sluiting van de overeenkomst een bedrag van 73 858,61 PLN. Deze kosten bestonden uit rente ten bedrage van 57 073,53 PLN en een premie uit hoofde van een vrijwillige verzekering ten bedrage van 16 785,08 PLN.

In het kader van het verstrekte krediet zou een variabele rentevoet en een marge worden toegepast. Op de datum van sluiting van de overeenkomst bedroeg deze 8,49 % per jaar, met een basisrentevoet van 4,36 % en een marge van 4,13 %. De regel voor de vaststelling van de basisrente in de opeenvolgende maanden waarin de overeenkomst van kracht was, is opgenomen in § 4 en § 5 van de overeenkomst. Volgens deze overeenkomst was verzoeker in totaal 207 073,53 PLN verschuldigd. Het bedrag van de lening of de rente moest worden afgelost in gelijke termijnen ter zake van de hoofdsom en de verschuldigde rente. Op de datum van sluiting van de overeenkomst beliep één termijnbetaling een bedrag van 2 157,09 PLN. De looptijd van de overeenkomst bedroeg 96 maanden. De eerste termijnbetaling moest worden verricht op 24 juni 2022 en de laatste op 24 mei 2030.

Volgens de kredietovereenkomst mag de rentevoet niet hoger zijn dan de bij wet vastgestelde maximumrente. Op de datum van sluiting van de overeenkomst beliep deze rentevoet 17,50 % op jaarbasis, wat het dubbele is van de som van de referentierentevoet van de Narodowy Bank Polski (centrale bank van Polen) en 3,5 procentpunt. Indien de rentevoet van het krediet hoger is dan de maximale rente, is deze volgens de overeenkomst gelijk aan het bedrag van de maximumrente.

Volgens de onderzochte overeenkomst is een RJK van 12,57 % gehanteerd. In § 4, lid 1, is benadrukt dat de basisrentevoet kan variëren. Deze paragraaf geeft aan hoe het rekenkundig gemiddelde van de rentevoet WIBOR 3M wordt berekend en benadrukt dat deze verandert wanneer het bedrag van de basisrentevoet wordt gewijzigd. Volgens de overeenkomst moet elke wijziging van de rentevoet die van invloed is op het bedrag van de maandelijkse termijnbetaling worden overeengekomen in een aanhangsel bij de overeenkomst waarin een nieuwe rentevoet en een nieuwe maandelijkse termijnbetaling worden vastgesteld.

In § 7, lid 1, is gespecificeerd welke omstandigheden van invloed zijn op de ontwikkeling van het bedrag van de in de overeenkomst genoemde en tarifair vastgestelde vergoedingen of commissielonen. Overeenkomstig § 8 van de overeenkomst moest de rente worden berekend over de werkelijke schuld, ervan uitgaande dat een jaar 360 dagen en een maand 30 dagen telt. De rente is berekend en in rekening gebracht vanaf de datum waarop het krediet is uitgekeerd tot op de datum die voorafging aan de datum waarop het krediet volledig is afgelost.

De kredietovereenkomst voorzag in opzeggingsvoorwaarden en specificeerde dat een deel van het krediet vervroegd kon worden afgelost. Voor het geval dat de kredietnemer verzuimde om de verschillende termijnen, een deel ervan of een ander bedrag uit hoofde van de overeenkomst te voldoen bepaalde § 21 dat het

niet-afgeloste bedrag een [achterstallige] schuld werd en dat verweerster daarover de maximale vertragingsrente in rekening kon brengen. Deze rente zou in rekening worden gebracht vanaf de vervaldatum tot op de datum voorafgaand aan de datum van aflossing.

Op 18 augustus 2023 heeft verzoeker verklaard dat hij aanspraak maakt op kosteloze kredietverstrekking op grond dat in de overeenkomst [OMISSIS] inbreuk is gemaakt op:

- a) artikel 30, lid 1, punten 6 en 10, van de ustawa o kredycie konsumenckim (wet inzake het consumentenkrediet) [van 12 mei 2011] (hierna ook: „u.k.k.”), op grond dat niet ondubbelzinnig is aangegeven of de rente verschuldigd is over het totale kredietbedrag dan wel over een ander bedrag, bijvoorbeeld over een bedrag met inbegrip van de verschuldigde kredietkosten (§ 2).
- b) artikel 30, lid 1, punt [OMISSIS], u.k.k., op grond dat in de kredietovereenkomst een onjuiste waarde van het RJK en van het te betalen totaalbedrag wordt vermeld, meer bepaald doordat verzoeker als partij bij de overeenkomst in kennis is gesteld van de totale kredietkosten en de in totaal te betalen rente ten aanzien van een bedrag dat niet aan hem is uitgekeerd en dat derhalve niet aan verweerster verschuldigd is (artikel 3).
- c) artikel 30, lid 1, punt 10, u.k.k., doordat aan [verweerster] de mogelijkheid is geboden om de vergoedingen en commissielonen eenzijdig en willekeurig te wijzigen (§ 7).
- d) artikel 30, lid 1, punt 10, gelezen in samenhang met artikel 30, lid 1, punt 16, artikel 49, lid 1, en artikel 52 u.k.k., namelijk doordat in de overeenkomst niet is gepreciseerd hoe en onder welke voorwaarden de kosten van het krediet kunnen veranderen wanneer het krediet vervroegd wordt afgelost (§ 13).

In deze [verklaring] heeft verzoeker verweerster verzocht om de kredietkosten ten bedrage 14 428,83 PLN die hij tot en met 9 mei 2023 heeft betaald te vergoeden.

Verweerster heeft geconcludeerd tot afwijzing van zowel verzoekers klacht, zijn aanspraak op kosteloze kredietverstrekking als zijn oproep tot betaling.

Bij brief van 11 mei 2023 heeft verweerster aan verzoeker een overzicht van de gedane aflossingen doen toekomen. Verzoeker heeft aan verweerster de volgende bedragen afgelost: [OMISSIS] [specificatie van de opeenvolgende maandelijkse betalingen, uitgesplitst naar hoofdsom en rente]. Na omrekening heeft verweerster vastgesteld dat de hoofdsom een bedrag van 10 385,65 PLN beliep en dat de over de schuld verschuldigde rente 13 266,68 PLN beliep. In haar brief heeft verweerster benadrukt dat op 26 mei 2022 een commissieloon ten bedrage van 16 785,08 PLN in rekening is gebracht.

## **Toepasselijke wettelijke bepalingen**

**Artikel 169, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie [OMISSIS]:** Om de belangen van de consumenten te bevorderen en een hoog niveau van consumentenbescherming te waarborgen, draagt de Unie bij tot de bescherming van de gezondheid, de veiligheid en de economische belangen van de consumenten alsmede tot de bevordering van hun recht op voorlichting en vorming, en hun recht van vereniging om hun belangen te behartigen.

**Artikel 38 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie [OMISSIS]:** In het beleid van de Unie wordt een hoog niveau van consumentenbescherming verzekerd.

**Artikel 10, lid 2, onder f), van richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad [[OMISSIS] hierna: „richtlijn 2008/48”]:** In de kredietovereenkomst [wordt] op duidelijke en beknopte wijze [gewezen op] de debetrentevoet, de voorwaarden die de toepassing van deze rentevoet regelen, en, voor zover beschikbaar, indices of referentierentevoeten die betrekking hebben op de aanvankelijke debetrentevoet, en de termijnen, voorwaarden en procedures voor wijziging ervan. Indien naargelang van de verschillende omstandigheden verschillende debetrentevoeten worden toegepast, wordt deze informatie met betrekking tot alle toepasselijke rentevoeten verstrekt.

**Artikel 3, onder j), van richtlijn 2008/48:** In deze richtlijn wordt [...] onder „debetrentevoet” [...] de rentevoet, uitgedrukt op jaarbasis en toegepast in een vast of variabel percentage [verstaan];

**Artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten [[OMISSIS] hierna: „richtlijn 93/13”]:** Een beding in een overeenkomst waarover niet afzonderlijk is onderhandeld, wordt als oneerlijk beschouwd indien het, in strijd met de goede trouw, het evenwicht tussen de uit de overeenkomst voortvloeiende rechten en verplichtingen van de partijen ten nadele van de consument aanzienlijk verstoort.

**Artikel 3, lid 2, van richtlijn 93/13:** Een beding wordt steeds geacht niet het voorwerp van afzonderlijke onderhandeling te zijn geweest wanneer het, met name in het kader van een toetredingsovereenkomst, van tevoren is opgesteld en de consument dientengevolge geen invloed op de inhoud ervan heeft kunnen hebben. Het feit dat sommige onderdelen van een beding of een afzonderlijk beding het voorwerp zijn geweest van een afzonderlijke onderhandeling sluit de toepassing van dit artikel op de rest van een overeenkomst niet uit, indien de globale beoordeling leidt tot de conclusie dat het niettemin gaat om een toetredingsovereenkomst. Wanneer de verkoper stelt dat een standaardbeding het voorwerp is geweest van afzonderlijke onderhandeling, dient hij dit te bewijzen.



**Artikel 4, lid 1, van richtlijn 93/13:** Onverminderd artikel 7 worden voor de beoordeling van het oneerlijke karakter van een beding van een overeenkomst alle omstandigheden rond de sluiting van de overeenkomst, alsmede alle andere bedingen van de overeenkomst of van een andere overeenkomst waarvan deze afhankelijk is, op het moment waarop de overeenkomst is gesloten in aanmerking genomen, rekening houdend met de aard van de goederen of diensten waarop de overeenkomst betrekking heeft.

**Artikel 5 van richtlijn 93/13:** In het geval van overeenkomsten waarvan alle of bepaalde aan de consument voorgestelde bedingen schriftelijk zijn opgesteld, moeten deze bedingen steeds duidelijk en begrijpelijk zijn opgesteld. In geval van twijfel over de betekenis van een beding, prevaleert de voor de consument gunstigste interpretatie. Deze uitleggingsregel is niet van toepassing in het kader van de in artikel 7, lid 2, bedoelde procedures.

**Artikel 30, lid 1, punt 6, u.k.k. [OMISSIS]:** Een consumentenkredietovereenkomst vermeldt onder meer de debetrentevoet, de voorwaarden die de toepassing van deze rentevoet regelen en de termijnen, voorwaarden en procedures voor wijziging ervan, de index of referentierentevoet voor zover die van toepassing is op de aanvankelijke debetrentevoet; indien de consumentenkredietovereenkomst in verschillende debetrentevoeten voorziet, wordt deze informatie met betrekking tot alle toepasselijke rentevoeten gedurende de looptijd van de overeenkomst verstrekt.

**Artikel 5, punt 10, u.k.k.:** De debetrentevoet is de als een vast of variabel percentage uitgedrukte rente die op jaarbasis in rekening wordt gebracht over het bedrag dat krachtens de overeenkomst wordt uitgekeerd.

**Artikel 5, punt 6a, u.k.k.:** de niet-rentekosten van het krediet zijn alle kosten die de consument in verband met de consumentenkredietovereenkomst moet dragen, met uitzondering van de rente.

*[Gelet op de definitie van de totale kosten van het krediet van artikel 5, punt 6, u.k.k. moet onder niet-rentekosten van het krediet met name worden verstaan: vergoedingen, commissielonen, belastingen en marges, voor zover de kredietverstrekker deze kent, alsook kosten in verband met nevendiensten, met inbegrip van verzekeringen, voor zover de betaling daarvan noodzakelijk is om het krediet te verkrijgen of om het te verkrijgen onder de aangeboden voorwaarden - noot van de verwijzende rechter].*

**Artikel 385<sup>1</sup>, § 1, van de ustawa-Kodeks cywilny (wet houdende het burgerlijk wetboek) van 23 april 1964 [[OMISSIS] hierna: „k.c.”]** Bedingen in een consumentenovereenkomst waarover niet afzonderlijk is onderhandeld, binden de consument niet indien zijn rechten en verplichtingen daarin worden vormgegeven op een wijze die in strijd is met de goede zeden en een kennelijke schending van zijn belangen vormt (oneerlijke contractuele bedingen). Dat geldt

niet voor de bepalingen over de voornaamste prestaties van de partijen, waaronder de prijs of de vergoeding, indien deze ondubbelzinnig zijn geformuleerd.

**Artikel 359, § 1, k.c.:** Rente over een geldsom is alleen verschuldigd op grond van een rechtshandeling of een wet, een rechterlijke beslissing of een besluit van een andere bevoegde autoriteit.

**Artikel 359, § 2, k.c.:** Indien de rente niet anderszins is gespecificeerd, is wettelijke rente verschuldigd ten belope van de referentierente van de Poolse nationale bank, vermeerderd met 3,5 procentpunt.

**Artikel 359, § 2<sup>1</sup>, k.c.:** Het maximumbedrag van de rente die voortvloeit uit een rechtshandeling mag niet meer bedragen dan tweemaal het bedrag van de wettelijke rente (maximumbedrag van de rente) per jaar.

**Artikel 359, § 2<sup>2</sup>, k.c.:** Indien het bedrag van de rente dat voortvloeit uit een rechtshandeling hoger is dan het maximumbedrag van de rente, is de verschuldigde rente beperkt tot het maximumbedrag van de rente.

### **Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing**

De beantwoording van de gestelde prejudiciële vragen is van cruciaal belang om het gerezen probleem te kunnen oplossen. Naar aanleiding van verzoekers argumenten zijn bij de verwijzende rechter namelijk ernstige twijfels gerezen over de juiste uitlegging van de Unierechtelijke bepalingen, met name die van richtlijn 2008/48. In de Poolse rechtspraak worden [namelijk] twee verschillende standpunten ingenomen. Volgens het eerste standpunt mogen verstrekkers van consumentenkrediet rente berekenen over de som van het bedrag dat daadwerkelijk aan de consument is uitgekeerd en de niet-rentekosten van het krediet. Vervolgens moet de aldus gekapitaliseerde rente, zoals ook is geschied in de onderhavige zaak, worden opgeteld bij het bedrag dat de consument moet terugbetalen om zijn verplichting uit hoofde van de kredietovereenkomst na te komen. Andere rechterlijke instanties zijn daarentegen van mening dat een dergelijke praktijk niet geoorloofd is.

Bij de verwijzende rechter is twijfel gerezen omtrent de vraag of deze praktijk van de consumentenkredietverstrekkers verenigbaar is met richtlijn 2008/48, die tot doel heeft om bepaalde aspecten van de wettelijke bepalingen en de uitvoeringsbepalingen alsook van de procedures van de lidstaten inzake consumentenkredietovereenkomsten te harmoniseren. Derhalve diende het Hof te worden verzocht om uitlegging van de toepasselijke bepalingen van het Unierecht. De onderzochte zaak betreft de problematiek van consumentenkredietovereenkomsten en betreft derhalve een kwestie die wordt beheerst door het Unierecht. In de onderzochte procedure zijn met name de nationaalrechtelijke bepalingen van toepassing waarbij richtlijn 2008/48 en richtlijn 93/13 ten uitvoer zijn gelegd. Dit zijn de bepalingen van de u.k.k. en de k.c. De uitlegging van de Unierechtelijke bepalingen is derhalve rechtstreeks van

invloed op de uitlegging van de relevante bepalingen van het nationale recht en is bepalend voor de beslissing van de verwijzende rechter. De beoordeling van de rechtmatigheid van het berekenen van rente over de som van het totale kredietbedrag dat aan de consument is uitgekeerd en de niet-rentekosten van het krediet, dat niet aan de kredietnemer wordt uitgekeerd, is namelijk rechtstreeks van invloed op de beoordeling of het regelmatig is om de aldus gekapitaliseerde rente op te tellen bij het bedrag dat de consument moet terugbetalen om zijn verplichting uit hoofde van de consumentenkredietovereenkomst na te komen.

[OMISSIS] [motivering van de verwijzingsbeslissing]